

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 294/2021
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., против тужених Друштва за трговину и услуге ГАЈА д.о.о. Нови Сад и СУР ББ предузетник из ..., чији је заједнички пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 173/20 од 07.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 173/20 од 07.10.2020.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Основног суда у Новом Саду П1 661/2020 од 16.07.2020. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу исплате одређене новчане износе са законском затезном каматом на име прековременог рада, рада на дане празника који су нерадни дани, ноћни рад, на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора и трошкова за долазак и одлазак са рада, у периоду од 01.07.2017. године до 31.12.2019. године, све ближе одређено у ставовима првом и другом изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара, одлучено је да се парничне странке ослобађају обавезе плаћања судских такси, стављено је ван снаге упозорење тужиоцу о плаћању судске таксе на тужбу од 31.03.2020. године и упозорење туженима о плаћању судске таксе на одговор на тужбу од 16.06.2020. године и отказано је рочиште одређено за 16.09.2020. године са почетком у 9,00 часова.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 173/20 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужених недозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужених није дозвољена.

Чињеница да је одлука о трошковима парничног поступка побијаним другостепеним решењем преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се одредба члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелирана одредба члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП не примењује у случају преиначења одлуке о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић